

Već u doba brahmanizma sveštenici su sankcionisali kastinski sistem kao religiozan zakon. Prelazak iz niže kaste u višu bio je nemoguć. Čovek se rade u određenoj kasti na osnovu njegove karne. U kojoj će kasti biti rođen zavisi od sume njegovih dela u prošlim životima. Tolerancija brahma u pogledu vere (smisla i tumačenja božanstva i njihovih funkcija) stoji u oštrot suprotnosti sa beskompromisnim, većim i nadasve svetim socijalnim redom. Pravoverni hindulista, i u dalekoj prošlosti i danas, može u verskim pitanjima imati i izražavati svoje individualno mišljenje, ali kastinskih propisa pridržavaće se striktno. Smisao života pravog hindule je bio ni novac, ni položaj, već ispunjenje dharme i stremljenje oslobođenju od ponovnih radanja.

Na osnovama ranovedske tri i brahmanske četiri varne, vremenom je nastalo dve do tri hiljade kasta (jati) koje su određivane na osnovu vrste zanimanja. Vremenom, sve komplikovanija podela ljudi na kaste prouzrokovala je sve strožije i surovije zakone protiv mešanja kasta. Kastinske grupe bile su međusobno vezane strogim tradicionalnim propisima, od kojih su tri osnovna: brakovi unutar sopstvene kaste, izbor poziva dozvoljen određenoj kasti i ishrana. Položaj pojedinca u društvu nije zavisio od novca i drugih dobara. Brahman je mogao biti puk siromah; a shudra bogataš; prvi bi bio vrhunski poštovan, a drugi, u odnosu na njega potcenjen. Pripadnik brahmanske kaste nikada nije težio za bogatstvom; njegov cilj je bio uživanje poštovanja svih ljudi drugih kasta kojima je on, u tom pogledu vladao.

Sto je kasta bila viša, to su za nju bila strožija ograničenja. Na primer: jedan pripadnik brahmanske kaste nije smeo nikada da jede, ne samo komad mesa, nego i luk (i crni i beli), niti je smeo da se pri jelu služi ikakvom priborom za jedlo, čak ni kašikom. Dozvoljene su bile samo čaše i čase, većinom od kokosove ljske ili gline koje bi se posle upotrebe uništavale. Neke bogate indijske maharadže i kraljevi pili su i jeli iz zlatnih posuda koje bi se posle svakog jela i pića pretepile i pravljene nove (prema verovanju, vatra je naj-savršenije sretstvo purifikacije).

Iz pojma ritualne čistote postepeno se formirala klasa ljudi nazvanih »nedodirljivi«. Kao razlog bio je poziv kojim su se bavili. Ljudi iz kaste smatrali bi se uprijanim ako bi čak došli u njegovu blizinu; čak ni senka »nedodirljivog« nije smeđa da padne na osobu iz kaste. Kao specijalno nečista smatrala su se zanimanja oko radnja (primalje i žene u vreme menstruacije) i smrti (oni koji pripremaju, nose i spajaju leševe), zatim berberi, dželati, kasapi i čurčije. Prijavim su se smatrala i sledeća zanimanja: čistači, peraći, podova, dobi (ljudi i žene koji peru veš), čistači septičkih jama i slično. Do oslobođenja u južnoj Indiji postojali su tzv. »arhinedodirljivi«, oni koji su prali veš »nedodirljivih«. To je bila toliko degradirana klasa ljudi, da ne samo što su, kao »nedodirljivi« morali stanovati van sela i naselja, već se danju nisu smeli čak ni iz daleka videti; morali su biti skriveni, a smeli su se kretati i raditi samo noću.

Specijalno surove bile su restrikcije u pogledu bunara i izvora vode. Svaka kasta je imala svoj bunar ili izvor. Za Indiju, zemlju u kojoj šest meseci vlađa suša, to je bilo specijalno strašno. Brahman ne bi dao vodu iz svog bunara čoveku niže kaste, makar ovaj umirao od žedi pred njim.

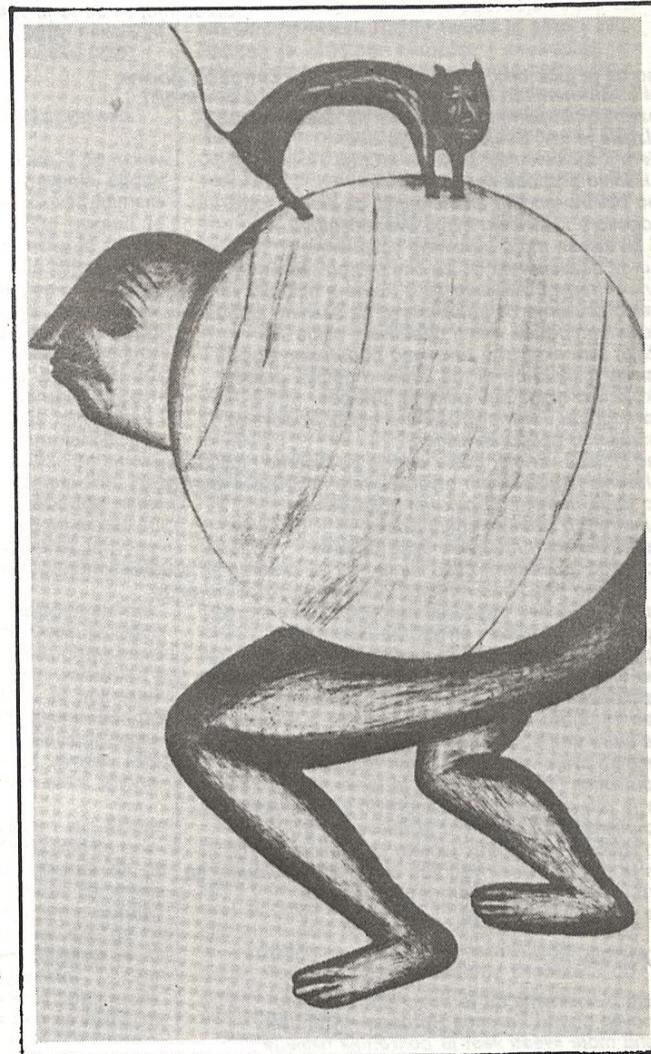
Kako su Arijci napredovali u osvajanju Indije tako se širio i brahmanizam, kasnije hinduizam. Pokorena pleme, prelazeći u novu religiju, automatski su uključivali u odgovarajuće kaste, čak da toga nisu ni bili sasvim svesni.

Ako tražimo bilo i kakvo najmanje opravdanje za nicanje, surovost i dugo trajanje kastinskog sistema, mi ga zapadnjaci teško možemo naći. Ali Indijci i za to imaju svoje objašnjenje. Oni kažu: »Naša zemlja je oduvek obilovala zaraznim bolestima i epidemijama. Putem kastinske izolovanosti ljudi viših klasa su sebe štitili od infekcija.«

Retko je koji deo sveta kroz svoju istoriju bio suočan sa toliko krvoprolića i pljački, spolnih agresija i uzajamnog istrebljenja u svadama oko vlasti, više pokretanja i mešanja naroda, više uzdizanja i pada moći nekog vladara, verovanja i običaja, kao što je to bio slučaj sa Indijskim potkontinentom. Vladari su se uzdizali i padali, nacije su cvetale i išezavale. Iznad svega tog meteža i konfuzije samo je jedno ostalo konstantno i nepodivo - brahmansko sveštenstvo i brahmansko učenje. Zahvaljujući njemu Indijci su uspeli da održe svoju misao i nacionalni integritet.

TELEFONIRANJA GOSPODINA HRČKE

Jovanka Nikolić

Gospodine Hrčka, gospodine Hrčka – dopirao je glas sa drugog kraja žice. Molim vas, saslušajte me. Ja nisam imao izbora. Učinio sam sve što je bilo u mojoj moći. Dao sam sve od sebe. Uložio sve. Lažem, ne sve. Zadržao sam samo sat. Njega nisam mogao dati. Pa to je sat sa posvetom. Godišnjica je u pitanju. Čujite me, još samo minut. Sledеći put, o bože, ako bude sledeći put, daću sve! Obećavam. Više se nećete osramotiti. Vi me niste pitali kako igram, već da li igram? Šta sam drugo mogao, već da pristanem. Čujete li me? Kako ću sve to saopštiti ženii? Ni deci neću smeti da pogledam u oči! Prekljinjem vas, verujte mi! Oduvek sam bio iskren prema vama. To se nikada više neće ponoviti! Svestan sam koliko vam dugujem. I ja sam zbuđen njihovom igrom. Ne mogu vam opisati kako se osećam. Alo? Gospodine Hrčka...

KLIK – začu se potmulo. Srknuvši viski, Hrčka levom rukom zapali cigaretu, a desnom izvadi iz tašne adreser. Dograbiljši telefon, okreće brojeve...

Da? – ču se sa druge strane žice.

– Dobar dan. Molim vas Gospodina Hrčku.

a) Ko je gospodin Hrčka?

b) Koju igru igra gospodin Hrčka?

c) Da li je gospodin Hrčka sentimentalan?

Rešenje je dopisano naknadno

(Oduzeti iz odgovora!)

1. Reč Unanishad znači sedenje blizu koga, odnosno učenikovo sedenje uz učitelja.
2. Nezivaju se i Aranyake, jer su brahmanski učitelji bili nastenjeni u nekoj šumi, gde su imali svoje škole, naseobine nazvane ashramima.

3. Atmen, -sudeh-, prabitek, deh života, čiste duša.

4. Reč kasta potekla je od Portugalcaca; indijska reč je jati (džeti).